

Karuteene medal 2018.

Esmaselt kinnitatud 21. jaanuaril 1997,
uus redaktsioon kinnitatud 12. aprillil 2005

KARUTEENE MEDALI STATUUT

Artikkel 1. Karuteene medali otstarve.

Eesti Muinsuskaitse Selts asutas Karuteene medali tõstmaks esile isikuid, organisatsioone ja institutsioone, kes(mis) pärandkultuuri väärtustava avalikkuse arvates on tekitanud suurt kahju Eesti ainelise kultuuri mälestistele, ajaloolistele traditsioonidele ning institutsioonidele.

Artikkel 2. Karuteene medali määramine.

Kirjalik argumenteeritud taotlus Karuteene medali määramiseks tuleb esitada Eesti Muinsuskaitse Seltsi juhatusele.

Laekunud taotlused vaatab läbi ja otsuse langetab Eesti Muinsuskaitse Seltsi juhatus, kaasates selleks vajaduse korral eksperte ka väljastpoolt Seltsi.

Eesti Muinsuskaitse Selts teeb Karuteene medali pälvinu nime ja tema karuteened teatavaks iga-aastase muinsuskaitsekuu avaüritusel või vajaduse korral ka muul ajal.

Artikkel 3. Karuteene medali kirjeldus.

Karuteene medali pälvinul on õigus valmistada omal kulul Karuteene medal vastavalt alljärgnevale kirjeldusele: ümmarguse hõbedasest metallist medali diameeter on 72 mm. Medalit ümbritseb 2 mm laiune kõrgem ääris. Medali esikülje heraldiliselt vasakpoolsest servast eendub must tõstetud karukäpp. Paremtalt kaardub tekst KARUTEENE EEST. Medali tagumine külg on sile, sellele graveeritakse omaniku nimi ja medali määramise aasta. Medal kinnitub aasaga kanepist nõõri külge ja seda kantakse kaelas.

**Karuteene medali
kandidaadid ja nende
„Karuteene“, esitatud
kodanike ja
institutsioonide poolt
2018.**

1. Linnahalli läänekülje üle värvimine ja sellega mälestise rikkumine.

Kandidaadid kodanikud Märt Sults ja Silver Seeblum.

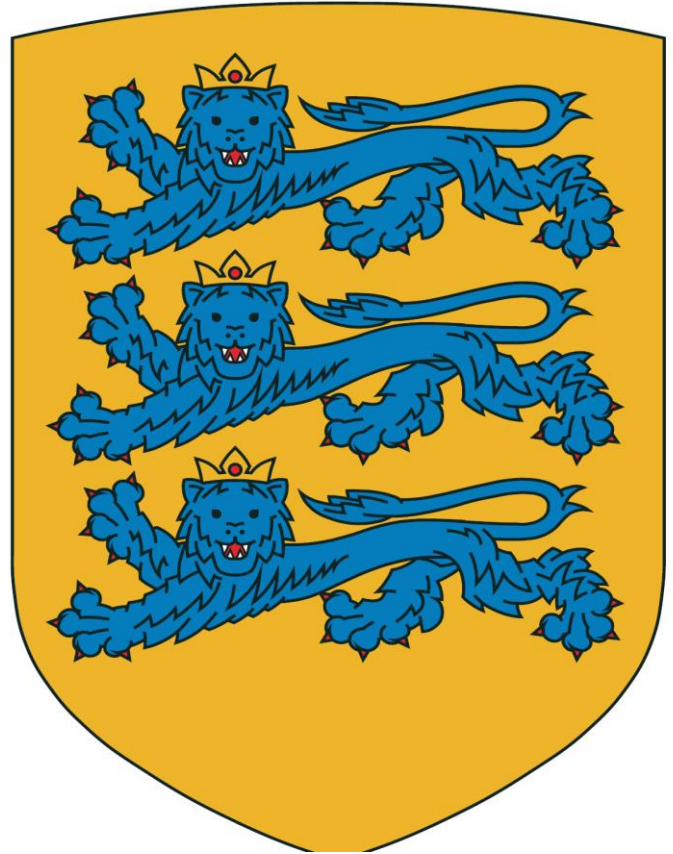
2. Rüstatud looduslikud
pühapaigad Pärnumaal.

Kandidaat RMK.

3. Tallinna linna uueks visuaalseks identiteediks nimetatava vapilaadse toote kasutuselevõtmise eest.

Kandidaat Tallinna linnavõim.

TALLINNA SÜMBOLITEST. Meenutuseks tänastele linnajuhtidele, ajendatuna Tallinnale uue, vapilaadse sümboli tekitamisest.

1154. aastal esmakordselt kirjasõnas märgitud, 1248. aastal linnaõigused saanud Tallinnal on ainsana Eesti linnadest kaks vappi: suure linnavapi kuldsel kilbil on kolm kuldse krooniga sinist sammuvat otsavaatavat (passant guardant) lõvi. Tallinna väikese vapi punasel kilbil on hõbedane rist.

Terminid “suur” ja “väike” ei tähenda vappide puhul erinevust mõõtmetes, vaid vappide kasutusala erinevat tähtsust.

Väidetavalt on Tallinna mõlemad vapid “...kohe oma asutamise aegu saanud Taani kuningate käest ja neid seniajani märgitud viisil tarvitanud.” Nende sõnadega selgitas Tallinna raad linnavappide päritolu Vene Impeeriumi Senati järelepärimisele saadetud vastuses 7. mail 1784.

Tallinna suur linnavapp, samuti nagu ka Eesti riigivapp, põlvneb otseselt Taani kuninglikust vapist, mille kasutamise õiguse annetas linnale ja Harju-Viru rüütelkonnale väidetavalt Taani kuningas Waldemar II peale Põhja-Eesti alistamist 1219. aastal. Milline oli vapi täpne ja tõene saamislugu, selle üle on ajaloolased püstitanud mitmeid teooriaid, mis erinevusele aastaarvudes ja üksikasjades viivad ikkagi tagasi algkohta - Taani kuningavapini.

4. Viljandi linna ehituse ja planeeringute eest vastutajad ei hinda ajaloolist keskkonda.

Vana maakivihoone Viljandi kooperatiivi hoovis lammutatakse, omanik Viljandi Tarbijate Ühistu.

AS Cleveron (pakirobotite tootja) plaanib lammutada uue parkla tarbeks 150 aastat vana Reinu karjamõisa.

Kandidaat Viljandi linna KOV või Viljandi Tarbijate Ühistu

Hile pst 4
töolistemaja

mõisa tööliste
kõrvalhoone

Seasaare kõrts täna, lubatud lammutada.

- Viljandi linn, nagu seda täna tunneme, on rajatud kolme suure nähtuse peale: vanalinn, linnus ning mõis. Vanalinn ja linnus on täna muinsuskaitse all, kõigile tuntud. Viljandi mõisa maad läksid 1919 maareformiga linnale: üle poole praegusest linnast on rajatud mõisa maadele, selle põldude ja hoonete vahele. Seejärel on linn mõisa pärandiga oma suva järgi ümber käinud. Üht-teist on säilinud, üht-teist on hävinenud, üht-teist julmalt ümber ehitatud. Tänapäevani ei ole mõisa pärandit kaardistatud, linn ei ole näidanud erilist initsiatiivi oma identiteeti oluliselt suunanud nähtuse esile toomiseks või väärtustamiseks.

2017
XXX

Lutherische

Landkirche

Die Verordn. d. Kch.

Griechische Priesterwohnung

Griechische Kirche

Riga-Bernauerische Straße

Stadt Fellin

Karuteene medal Viljandi linnavalitsusele.

- Viljandi muinsuskaitsealal Tallinna tn 3, 19. sajandi Seasaare kõrtsmiku maja, töolistemaja ning abihoone lammutamise eest ja Viljandi mõisa pärandiga (mis jääb ka väljaspoole muinsuskaitseala) ükskõikselt ümberkäimise eest, sh Riia mnt 58 ja 58A ajalooline Reinu karjamõisa peahoone ja ait, ning Reinu tee 4 ja Hiie pst 4 ja 12 miljöö rikkumise eest.